

Pohádkové povídání

- pro děti i dospělé -

Knížka „Pohádkové povídání“ vznikla v roce 2009 v rámci výzkumné práce:

„Problematika znakového jazyka a možnost jeho využití v pohádkách pro sluchově postižené děti předškolního věku“

na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, obor Speciální pedagogika.

Jednoduché texty mohou využít rodiče ke společnému čtení se svými dětmi a přispět tak k rozvoji jejich slovní zásoby.

Autor práce: Mgr. Jana Brunnerová

Autor obrázků: Mgr. Michal Kosina

Sponzor knížky: p. Pavel „Sampaj“ Solar

www.sampaj.cz a www.trampskysirak.cz

Děkuji.

O Červené karkulce

Byla jednou jedna holčička a ta dostala od babičky k narozeninám dárek – červenou čepičku. Rádo ji nosilo, a proto jí říkali Červená karkulka.

Jednoho dne poslala maminka Karkulku za babičkou, aby jí zanesla dárky k narozeninám. Cesta k babiččině chaloupce vedla hlubokým lesem a maminka Karkulce přikázala, aby šla jen po cestě a nikde nezůstávala stát.

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Karkulka to slíbila, ale na slib brzy zapomněla. Každou chvíli se zastavovala a odbíhala z cesty, aby natrhala pro babičku kytičku lesních květů.

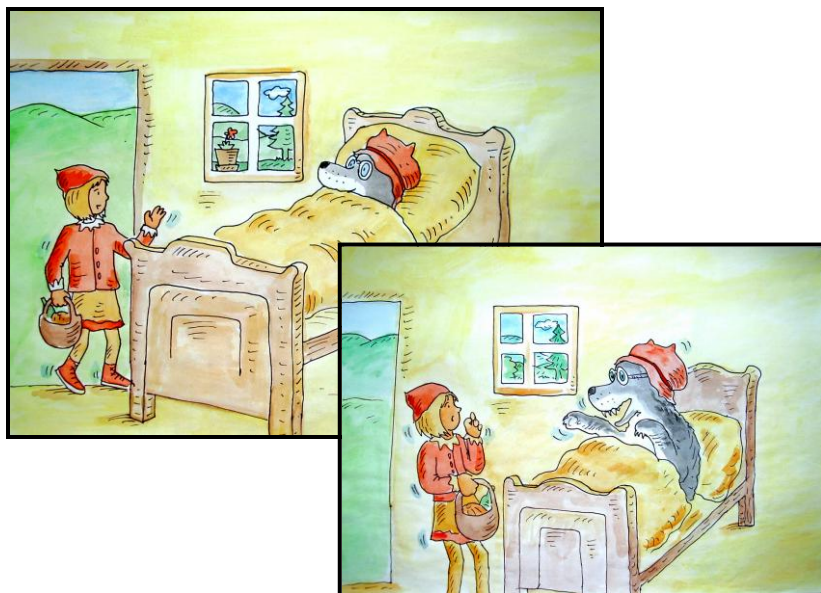
V tom lese žil také zlý vlk a ten začal Karkulku sledovat. Brzy ji dohonil a ptal se kam jde?
„K babičce,“ odpověděla Karkulka. „Nesu jí k narozeninám v košíku dárky. Má chaloupku támhle za lesem.“

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Vlk už na nic nečekal a běžel k babiččině chaloupce. Zaklepal na dveře chaloupky. Babička myslela, že je to Karkulka. Pustila vlka do chaloupky a ten ji spolkl. Potom si vlk nasadil na čumák babiččiny brýle, vlezl si do její postele a přikryl se.

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Za chvíli zaklepala Karkulka a vešla dovnitř. Podívala se na vlka v posteli a podivila se tomu, jak má babička velké uši. „To abych lépe slyšela,“ řekl vlk. Karkulka se také divila, jak má babička velké oči. A vlk odpověděl: To abych tě lépe viděla.“

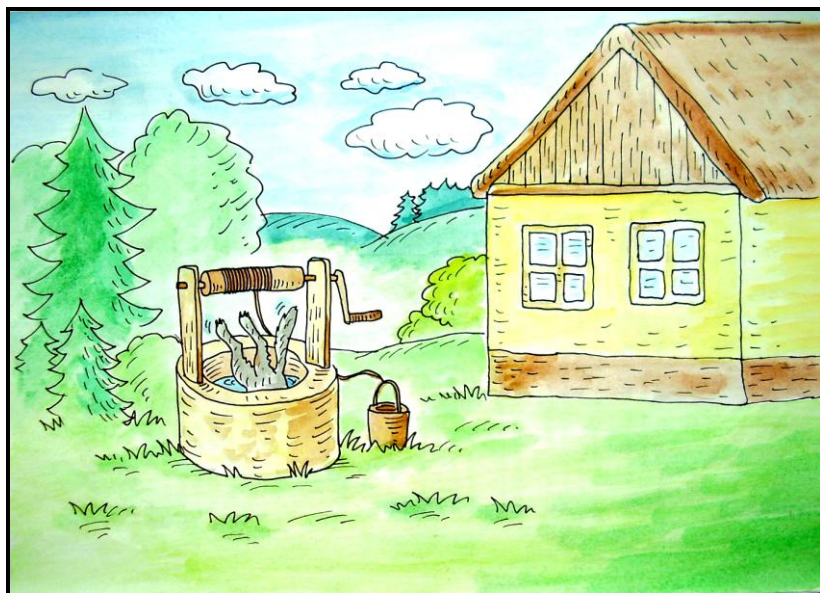
A Karkulka se znovu podivila, jak má babička velkou pusou. A vlk řekl: „To abych tě mohl lépe sníst.“ Otevřel svojí tlamu a Karkulku spolkl. Potom si znovu vlezl do postele a usnul.

Zanedlouho šel kolem myslivec a uslyšel z okna hlasité chrápání. Podíval se a uviděl v babiččině posteli ležet vlka s velkým břichem. Hned ho napadlo, že vlk spolkl babičku. Rozřízl tedy nožem vlkovi břicho.

Vyskočila z něho babička i s Karkulkou. Obě živé a zdravé. Potom nanosili kamení, nasypali je vlkovi do břicha a břicho pořádně zašili.

Vlk se probudil a měl velikou žízeň. Chtěl se napít ze studny, ale jak se nakláněl nad vodu, stáhlo ho kamení dolů a už ho nikdo nikdy neviděl.

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

O Budulínkovi

V malé chaloupce blízko lesa žili dědeček, babička a jejich malý vnouček Budulínek. Jednoho dne šel dědeček s babičkou na trh, aby nakoupili, co potřebovali. Budulínek musel zůstat doma sám. Dědeček řekl Budulínkovi, že viděl kolem chaloupky čmuchar lišku. Ráda by zase něco ukradla. „Až s babičkou odejdeme, zavři dveře na závoru a nikoho do chaloupky nepouštěj.“ Budulínek všechno slíbil. Babička mu nechala v troubě na misce hrášek, aby si jej snědl k obědu. Sotva odešli, dostal Budulínek na hrášek chuť. Sedl si k misce a pochutnával si na něm.

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Najednou uslyšel klepání. Pod oknem stála kmotra liška: „Budulínku, dej mi hrášku, povozím tě na ocásku.“

Budulínek si ale vzpomněl na dědečka a lišku do chaloupky nepustil. Ale liška prosila znovu: „Budulínku, dej mi hrášku, povozím tě na ocásku.“

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

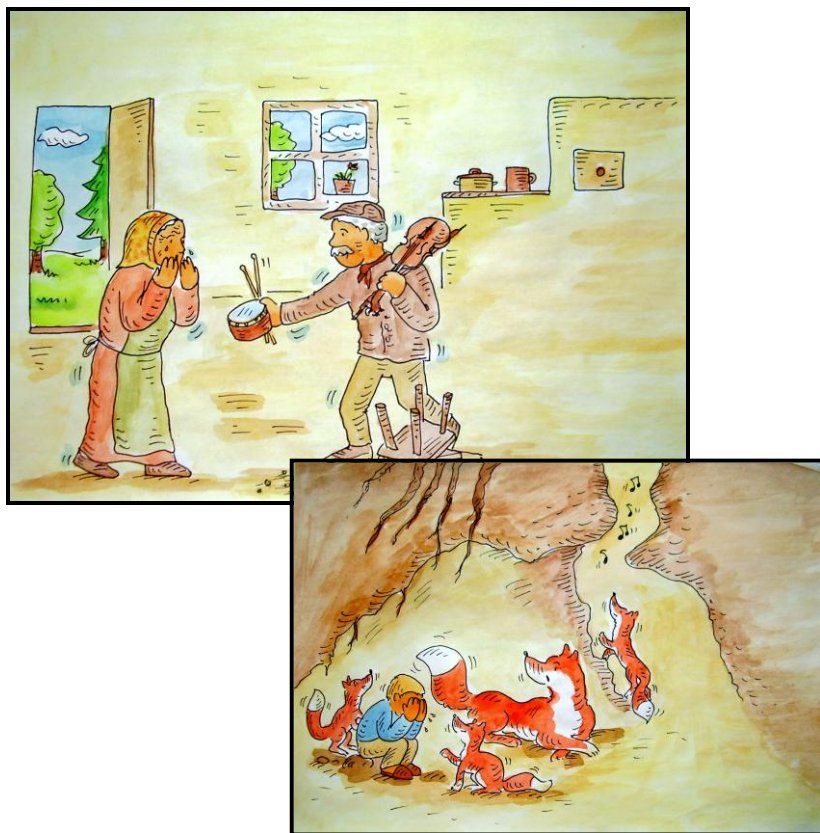
Budulínek tedy otevřel dveře, dal lišce hrášek a liška ho vozila. Budulínek seděl na ocase a smál se.

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Najednou ale liška i s Budulínkem vyběhla ze dveří. Běžela přes cestu, přeš louku, až do hlubokého lesa, kde se i s Budulínkem schovala.

Když se večer vrátil dědeček s babičkou z trhu, Budulínek nikdy. Hledali ho, volali, ale marně.

Babička plakala a dědeček nakonec vzal housličky a bubínek a vydali se hledat Budulínka do lesa. Hledali ho a v tom uslyšeli pláč.

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Dědeček začal hrát na housličky a babička na bubínek a zpívala.

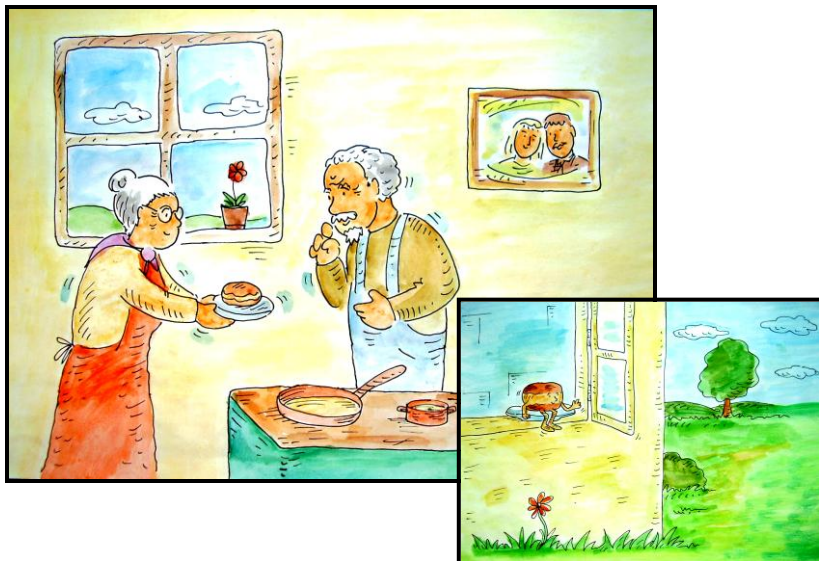
Zvědavá liška uslyšela dědečkovu hraní a babiččin zpěv. Poslala jedno ze svých liščích mlád'at, aby se podívalo, co se to venku děje. A dědeček šup s ním do pytle. A hráli a zpívali znovu.

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Nakonec byla všechna liščata i se starou liškou v dědečkově pytli. Potom vylezl i Budulínek. Skočil dědečkovi a babičce do náruče a slíbil, že již nikdy nikomu dveře chaloupky neotevře.

O Koblížkovi

Jednou prosil dědeček babičku, aby mu usmažila koblížek. Babička ale neměla z čeho. Nakonec babička přece jen našla trochu mouky. Zamísila těsto smetanou, usmažila na másle koblížek a položila ho na okno vychladnout.

autor © Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

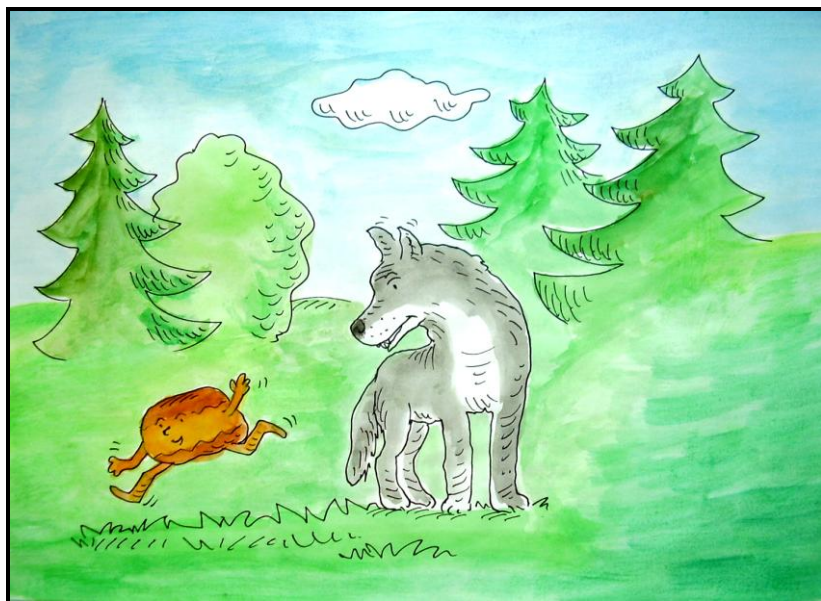

Koblížkovi se ale na okně nelíbilo. Hop, skočil dolů a kutálel se po cestě.

Najednou jde proti němu zajíc a povídá: „Koblížku, Koblížku, já tě sním.“

Koblížek mu ale hned zazpíval: „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený, na okénku chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl a tobě zajíci taky uteču.“

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Hop a skok, kutálel se koblížek dál. Najednou jde proti němu vlk a povídá: „Koblížku, Koblížku, já tě sním.“

Koblížek mu ale hned zazpíval: „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený, na okénku chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl, zajíčkovi jsem utekl a tobě vlku taky uteču.“

Hop a skok, kutálí se koblížek lesem dál.
Najednou stojí proti němu medvěd a povídá:
„Koblížku, Koblížku, já tě sním.“

Koblížek mu ale hned zazpíval: „Já Koblížek,
Koblížek, na másle smažený, na okénku
chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl,
zajíčkovi jsem utekl, vlkovi jsem utekl, a tobě
medvěde, taky uteču.“

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

A hop a skok, kutálí se koblížek zase lesem a najednou proti němu stojí liška: „Bud’ zdráv Koblížku. Jaký jsi krásný, červeňoučký.“ Koblížek byl rád, že ho liška chválí a hned zpíval svou písničku: „Já Koblížek, Koblížek, na másle smažený, na okénku chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl, zajíčkovi jsem utekl, vlkovi jsem utekl a medvědovi jsem utekl. A tobě taky uteču.“

autor©Mgr. Jana Brunnerová, www.logopediejihlava.cz

Liška poslouchala, ale pořád blíž a blíž šla.
„Jsem už stará a nedoslýchám. Sedni si mi na
čumák a zazpívej ji znovu.“
Koblížek byl rád, že ho liška za zpěv chválí,
sedl si jí na čumák a zpíval : „Já Koblížek,
Koblížek...“ A liška udělala ham a spolkla
Koblížka!

Zatím zašel dědeček do mlýna a přinesl domů mouku. Babička hned udělala těsto a usmažila dědečkovi plnou mísu koblížků.